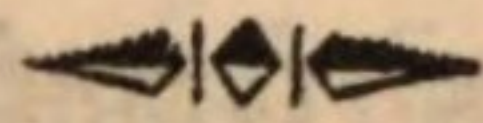

इत्येवमुक्त्वा गन्धर्वः पपात धरणीतले ॥ ७६ ॥
 ननाम दण्डवद्भूमौ देवदेवं परात्परं ।
 इति तेन कृतं स्तोत्रं यः पठेत् प्रयतः शुचिः ॥ ७७ ॥
 इहैव जीवन्मुक्तश्च परे याति पराङ्गतिं ।
 हरिभक्तिं हरेर्द्दीप्त्यं गोलोके च निरामयः ॥
 पार्षदप्रवरत्वञ्च लभते नात्र संशयः ॥ ७८ ॥
 इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे प्रथमैकरात्रे गन्धर्वकृतस्तोत्रं नाम
 द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

त्रयोदशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच ।

स्तोत्रान्तरे च काले च किं रहस्यं बभूव ह ।
 तन्मे कथय भद्रन्ते भगवन् भगवद्वचः ॥ १ ॥

श्रीव्यास उवाच ॥

स्तोत्रान्तरे च काले च गन्धर्वश्चोपवर्हणः ।
 उवाच ब्रह्मासदसि भगवन्तं सनातनं ॥ २ ॥
 सर्वैर्देवैरहं शप्तश्चाधुना देवहेतुना ।
 देवानामग्निपुञ्जश्च प्रदीप्तश्च सुमेरुवत् ॥ ३ ॥
 अधुना च त्वयि गते भस्मसान्मां करिष्यति ।
 अतो रक्ष जगन्नाथ मां समुद्धर्तुमर्हसि ॥ ४ ॥
 त्वदंशशूकरेणैव धरोद्धारः कृतः पुरा ।